

videlse vil komme Butiksbeskyttelsen til gode. Og jeg maa derfor ud fra hans stærke Paakaldelse af Lovgivningsmagten til Værn for de forretningsdrivendes berettigede Interesser haabe paa i ham at finde en Medhjælper til Modvirken af en Forringelse af de øvrige Bestemmelser i Lovgivningen, som andre Talere har angræbet. Det ærede Medlem nævnedes, at Banker erhverver sig Bygninger og sætter Butiksindehaverne ud. Ja, det er rigtigt, og Begrundelsen fra Regeringens Side, da den foreslog Bestemmelsen, var just, at overmægtige, kapitalstærke Virksomheder paa den Maade kunde, i en vanskelig Tid, trænge de smaa næringsdrivende ud af deres Virksomhed. Jeg har ikke været til Stede her i Byen, da den Kampagne førtes, som bragte det ærede Medlem ind her i Tinget. Men hvis jeg ikke har taget meget fejl, var det just ikke for at yde Tilslutning til den her foreliggende Lovgivning, at man tog Ordet paa det ærede Medlems Møder. Men det kan naturligvis være, at der paa disse Møder ikke er kommet *det* til Udtryk, som var den egentlige Tanke i det ærede Medlems Politik. Saaledes som den kom til Orde her, gik den ud paa i høj Grad at understøtte de Bestemmelser, som nu findes i Loven, og som her foreslaas udvidede. Det ærede Medlem talte om en Skotøjstrust og mente, at denne vilde være i Stand til at fordrive de næringsdrivende. Nej, det vil den ikke kunne, hvis denne Lov bliver bestaaende og faar den fornødne Udvidelse. Der vil da være en Beskyttelse for de selvstændige næringsdrivende, saaledes at de ikke under de nuværende Forhold kan blive sat ud. Dette har jeg ment at burde sige til det ærede Medlem, ogsaa fordi hans Fremmaning af Skotøjstrusten forekommer mig lidt paafaldende, da jo som bekendt Stormagasinerne i København i høj Grad interesserede sig for den Bevægelse, der har sat sin Frugt i det ærede Medlems Valg til Medlem af dette Ting, og Stormagasinerne har jo netop haft den samme Virkning, som det ærede Medlem nu frygtede af en stor Skotøjvirksomhed, at den skulde trænge de mindre næringsdrivende tilbage. Den Samvirken, der var mellem Stormagasinerne og det ærede Medlems Meningsfæller, viser jo, at der blandt disse er en Forstaaelse af, at der er en vis Udvikling i Tiden med Hensyn til Koncentration i Storbedrifter, som man ikke kommer udenom, og at det, som det derfor gælder om, er, at Statsmagten sættes i Stand til at føre den fornødne Kontrol med denne

Udvikling for at hindre, at den paa sin Vej fremad ødelægger andre berettigede Næringsvirksomheder. Hvad den foreliggende Lov angaar, haaber jeg, som sagt, at det ærede Medlem vil yde sin Tilslutning til alle Bestemmelser, hvis Opgave er at hindre, at saadan Ødelæggelse finder Sted.

Kirk: Naar jeg i Gaar lod mig indtegne som Taler under denne Forhandling, skete det udelukkende i Anledning af et lille Ordskifte, som fandt Sted mellem Ordføreren for Venstre (Slebsager) og den højtærede Indenrigsminister. Men da jeg nu har faaet Ordet, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at fremsætte enkelte Strøbemærkninger angaaende det foreliggende Lovforslag.

Allerførst maa jeg i al Almindelighed om Nævnenes Virksomhed sige følgende: Da jeg har haft Lejlighed til at udnævne Formændene for 3 forskellige Nævn, har jeg ogsaa fulgt disses Virksomhed, saa godt det har været mig muligt, og skal jeg slutte fra en Statistik, der nylig er fremkommet vedrørende Omfanget og Udfaldet af denne Virksomhed, og skulde jeg tage Hensyn til, hvad der ellers er kommet frem, vil jeg sige, at disse Nævn utvivlsomt har arbejdet med stor Dygtighed og taget ethvert skønsomt Hensyn baade til Grundejernes og til Lejernes Interesser.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Loven skal være gældende til 1. April 1921 eller have en kortere Gyldighed, er ikke for mig noget Kardinalpunkt. Men jeg vilde rigtignok alligevel anbefale, at Loven begrænses til at gælde for en kortere Tid. Jeg er ganske enig med Motiverne i, at det sikkert ikke kan ventes, at vi den 1. April 1921 staar overfor væsentlig andre Forhold end nu. Men vi har jo set, hvor uendelig mange forskellige Spørgsmaal der er dukket op, siden man begyndte at lovgive paa dette Omraade — og lovgive paa en saa indgribende Maade —, og derfor tror jeg, at det vil være meget praktisk at give Loven en kortere Gyldighed, ogsaa for at Grundejerne ikke i alt for høj Grad skal faa Indtryk af, at det er en permanent Lovgivning, det her drejer sig om. Men hvis Loven skal være gældende til 1921, vil jeg i øvrigt tro, at det vilde være nok saa praktisk at lade den gælde til 1. Maj 1921, thi saa vidt jeg husker, skal vi netop den 1. April 1921 have nye Kommunalbestyrelser rundt omkring i Landet, og det vilde da være rimeligt, at disse nye